

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5Csp/66/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420201903
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8420201903.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Zuzanou Salajovou v spore žalobcu Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltéšom, so sídlom Mýtna 48, P. O. BOX 205, 811 07 Bratislava, proti žalovanému A. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX, XXX XX B., o zaplatenie 2 657,83 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2 500 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 500 eur od 03. 04. 2018 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach po 30 eur mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc prvým dňom po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, s tým, že v prípade omeškania čo i len jednej splátky žalovaný stráca výhodu splátok.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieťa.

III. Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznáva náhradu trov konania v rozsahu 88,12 %, s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 žalobou doručenu tunajšiemu súdu 30. 10. 2021 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2 657,83 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 03. 04. 2018 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a. s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a. s. Právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvorili 12. 10. 2017 zmluvu o pôžičke č. 7188860/1721000725, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému pôžičku vo výške 2 500 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 39,93 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4 791,60 eur. Do dňa podania žaloby neuhradil žalovaný žiadnu sumu. Keďže porušil svoju povinnosť splácať riadne poskytnutú pôžičku, žalobca ho vyzval k úhrade dlžných splátok predžalobnou upomienkou z 26. 01. 2018 a poskytol mu dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní a zároveň ho upozornil na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Nakoľko žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, tak 19. 03. 2018 žalobca úver zosplatnil v súlade s čl. 10.2 zmluvných podmienok a žalovaného na to upozornil listom zo dňa 28. 03. 2018. Celkový dlh žalovaného predstavuje sumu 2 657,83 eur, z ktorej si žalobca uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou s bežnou dobou

doručenia 5 dní. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný podľa prehľadu splátok uhradiť sumu 2 657,83 eur, pričom neuhradil žiadnu sumu. Zmluvnú pokutu ani náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca neuplatnil.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 7188860/1721000725 spolu so zmluvnými podmienkami a splátkovým kalendárom, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku z 26. 01. 2018 spolu s kópiu doručanky, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 28. 03. 2018 a štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere.

4. Uznesením č. k. 5Csp/66/2020 - 56 z 09. 06. 2022 tunajší súd pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu a to na spol. Intrum Slovakia, s. r. o.

5. Žalovanému bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk 26. 07. 2022. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä žalobou a jej prílohami a to Zmluvou o poskytnutí pôžičky, predžalobnou upomienkou z 26. 01. 2018, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 28. 03. 2018, prehľadom splátok a úhrad žalovaného, vyjadrením žalobcu a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav.

7. Spoloenosť Consumer Finance Holding, a. s. – právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako klient uzavreli 12. 10. 2017 Zmluvu o pôžičke e. 7188860/1721000725, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 2 500 eur – bezúcelový spotrebiteľský úver, pričom celková čiastka pôžičky bola 4 791,60 eur, ktorú mal žalovaný uhradiť v 120 splátkach, výška mesačnej splátky bola 39,93 eur a ročná úroková sadzba 15,19 %. Výška RPMN bola 15,90 %, priemerná hodnota RPMN 12,57 %. Termín konečnej splatnosti bol 20. 10. 2027. Celkové náklady spotrebiteľa boli vo výške 2 291,60 eur.

8. V zmysle el. 5, bod 5.1 Ostatných zmluvných podmienok a dojednaní; spoločnosť poskytuje Klientovi službu na základe uzatvorenej zmluvy.

Pod3a el. 5, bod 5. 4 Ostatných zmluvných podmienok a dojednaní; klient je povinný plniť? Spoločnosť za poskytnutie pôžičky riadne a veas spôsobom dohodnutým v zmluve.

Pod3a el. 10 bod 10.1 Ostatných zmluvných podmienok a dojednaní; v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške stanovenej nariadením vlády e. 87/1995 Z. z. z dlžnej čiastky za každý aj zaeatý deo omeškania. Výška zmluvnej pokuty sa rovná priemernej hodnote roenej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenej pod3a osobitného predpisu pred vznikom omeškanej navýšenej o 10 percentuálnych bodov roene, pričom nesmie prevýšiť? trojnásobok úrokov z omeškania pod3a uvedeného nariadenia vlády Z. z.

Pod3a el. 10 bod 10.2 Ostatných zmluvných podmienok a dojednaní; Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a veasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od Klienta zaplataenie celej pohľadávky Spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť Pôžičky), ak je Klient v omeškani s úhradou jednej splátky alebo eiastoeneho plnenia jednej splátky poeas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Obeianskeho zákonníka.

Pod3a el. 10 bod 10.4 Ostatných zmluvných podmienok a dojednaní; v prípade, ak dôjde k vymáhaniu pohľadávky prostredníctvom tretej osoby, súeasťou pohľadávky spoločnosti voei klientovi sú aj spoločnosťou skutoene vynaložené náklady na zabezpečenie vymáhania pohľadávky a to maximálne vo výške 14 % z vymoženej dlžnej sumy + DPH.

9. Predžalobnou upomienkou z 26. 01. 2018 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného na splatenie nedoplatku na splátkach vo výške 119,79 eur, a to bezodkladne. Zároveň žalovaného upozornil na možnosť zosplatenia úveru. Súdu tiež predložil doručenkú o doručovaní tejto písomnosti na adresu uvedenú v registri obyvateľov (pozri el. 26 spisu).

10. Listom z 28. 03. 2018 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru.

11. Z preh3adu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný na splátkach neuhradil žiadnu sumu, eo vyplynulo aj z podanej žaloby, ako aj z preh3adu splátok a úhrad.

12. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že uplatnená poh3adávká predstavuje nezaplatenú eas? úveru vo výške 2 657,83 eur pozostávajúca z dlžnej sumy 159,72 eur, ktorá predstavuje neuhradené splátky a z dlžnej sumy predeasne zosplatennej istiny zostatku úveru v sume 2 498,11 eur, ktorá predstavuje zostatok len eistej istiny úveru bez navýšenia o zmluvné úroky. Žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou e.1 splatnou 20. 11. 2017 prieom žalovaný po podaní žaloby nevykonal žiadnu úhradu. Vzh3adom k tomu, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou 11/2017 žalobca využil možnos? predeasného zosplatenia úveru a úver zosplatnil v celosti 19. 03. 2018. O možnosti predeasného zosplatenia úveru bol žalovaný upovedomený aj prostredníctvom Predžalobnej upomienky z 26. 01. 2018, ktorú riadne prevzal 01. 02. 2018. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 28. 03. 2018 bolo žalovanému zaslané formou obyčajnej zásielky, dorueenkou preto žalobca nedisponuje. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje el. 10.2 zmluvných podmienok. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho doa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nako3ko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba dorueenia je 5 dní. Žalobca má zato, že zmluva o spotrebite3skom úvere obsahuje všetky predpoklady pre výpoeet RPMN, a že v zmluve o spotrebite3skom úvere sú explicitne uvedené všetky predpoklady na výpoeet RPMN. Žalobca vo svojom vyjadrení odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 24. 02. 2021 pod sp. zn. 7Cdo/183/2020 a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline pod sp. zn. 8CoCsp/12/2021 z 27. 07. 2021.

13. Žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že s pôvodným žalobcom uzatvoril zmluvu o úvere v roku 2017 v sume 2 500 eur. V ease uzatvorenia zmluvy pracoval a teda mal finanené prostriedky na úhradu splátok. Následne bol pracovne neschopný a v práci dostal výpovei. V ease kei pracoval bol jeho mesaený príjem cca. 500 - 540 eur. V ease uzavretia zmluvy mal tri deti a 07. 09. 2022 sa mu narodila dcéra. Požieané finanené prostriedky použil na opravu domu. V súčasnej dobe nepracuje, ale h3adá si prácu a je vedený ako uchádzae o zamestnanie na úrade práce. V súčasnej dobe má 5 detí. Manželka je na materskej dovolenke a ich príjem do domácnosti je 430 eur mesaene, eo je materský príspevok a 70 eur rodinné prídavky. Dohromady teda tvorí ich príjem 500 eur mesaene. Žalovaný si privyrába brigádou, za ktorú dostane 15 - 20 eur. Má 3 školopovinné deti. Jeho mesaené výdavky sú v sume 437 eur, v eom sú zahrnuté výdavky na bývanie a stravu. lalšie výdavky predstavuje aj cestovné do Kežmarku, kde navštevuje školu jedno z jeho detí. Pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy sa žalovaného nepýtali na jeho príjem a ani nato, ei je zamestnaný, aké má výdavky, a ei má deti. Nemal dostatok financií na jednorazovú úhradu a požiadal o splatenie dlhu v splátkach maximálne po 25 eur mesaene a do 25. doa v mesiaci.

14. Pod3a § 875v Obeianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je poh3adávká vzniknutá zo spotrebite3skej zmluvy, zaeaté pred úeinnos?ou tohto zákona, sa dokoneei pod3a doterajších predpisov.

Pod3a § 565 Obeianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže verite3 žiada? o zaplatenie celej poh3adávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí ureené. Toto právo však môže verite3 použiť? najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Pod3a § 52 ods. 1 zákona e. 40/1964 Zb. Obeianskeho zákonníka (ialej Obeiansky zákonník) platného a úeinného v rozhodnom období, spotrebite3skou zmluvou je každá zmluva bez oh3adu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávate3 so spotrebite3om.

Pod3a § 52 ods. 3 a 4 Obeianskeho zákonníka, dodávate3 je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebite3skej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikate3skej einnosti. Spotrebite3om je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebite3skej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikate3skej einnosti.

Pod3a § 53 ods. 1 Obeianskeho zákonníka, spotrebite3ské zmluvy nesmú obsahova? ustanovenia, ktoré spôsobujú znaenú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebite3a

(ialej neprijate3ná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené ureito, jasne a zrozumite3ne alebo ak boli neprijate3né podmienky individuálne dojednané.

Pod3a § 53 ods. 2 Obeianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebite3 možnos? oboznámi? sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvni? ich obsah.

Pod3a § 53 ods. 3 Obeianskeho zákonníka, ak dodávate3 nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávate3om a spotrebite3om sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Pod3a § 53 ods. 5 Obeianskeho zákonníka, neprijate3né podmienky upravené v spotrebite3ských zmluvách sú neplatné.

Pod3a § 53 ods. 9 Obeianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebite3skej zmluvy, ktoré sa má vykona? v splátkach, môže dodávate3 uplatni? právo pod3a § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a kei súeasne upozornil spotrebite3a v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Pod3a § 54 ods. 1 a 2 Obeianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebite3skou zmluvou sa nemôžu odchyli? od tohto zákona v neprospech spotrebite3a. Spotrebite3 sa najmä nemôže vopred vzda? svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhorši? svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebite3ských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebite3a priaznivejší.

Pod3a § 3 ods. 1 Obeianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z obeianskoprávných vz?ahov nesmie bez právneho dôvodu zasahova? do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie by? v rozpore s dobrými mravmi.

15. Pod3a § 1 ods. 2 zákona NR SR e. 129/2010 Z. z. o spotrebite3ských úveroch a o iných úveroch a pôžiekách pre spotrebite3ov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ialej Zákon), spotrebite3ským úverom na úeely tohto zákona je doeasné poskytnutie peoazných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebite3skom úvere vo forme pôžieky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finanenej pomoci poskytnutej verite3om spotrebite3ovi.

Pod3a § 7 ods. 1 Zákona o spotrebite3ských úveroch, verite3 je pred uzavretím zmluvy o spotrebite3skom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spoeivajúcej v navýšení spotrebite3ského úveru povinný posúdi? s odbornou starostlivos?ou schopnos? spotrebite3a spláca? spotrebite3ský úver, priedom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebite3ský úver, výšku spotrebite3ského úveru, príjem spotrebite3a a prípadne aj úeel spotrebite3ského úveru.

Pod3a § 7 ods. 2 Zákona o spotrebite3ských úveroch, spotrebite3 je povinný poskytnú? verite3ovi na jeho žiados? úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebite3a spláca? spotrebite3ský úver; tým nie je dotknuté právo verite3a využíva? informácie o spotrebite3ovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Pod3a § 7 ods. 16 Zákona o spotrebite3ských úveroch, verite3 je povinný postupova? pri poskytovaní spotrebite3ského úveru na základe zmluvy o spotrebite3skom úvere obozretne a ponúka? a poskytova? spotrebite3ské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebite3ov, a
b) s odbornou starostlivos?ou; vynaloženie odbornej starostlivosti je verite3 povinný hodnoverne preukáza?.

Pod3a § 7 ods. 17 Zákona o spotrebite3ských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že verite3

a) poskytne spotrebite3ovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebite3skom úvere pod3a § 4 a 5,
b) posúdi schopnos? spotrebite3a spláca? spotrebite3ský úver s oh3adom na získané informácie o spotrebite3ovi; ak je verite3om verite3 pod3a § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraniená banka a poboeka zahranienej banky, 17a) posúdi schopnos? spotrebite3a spláca? spotrebite3ský úver najmä s oh3adom

na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v case posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 7 ods. 19 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 7 ods. 20 Zákona o spotrebiteľských úveroch, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

Podľa § 7 ods. 27 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri posudzovaní položiek podľa odseku 20, ktoré sa použijú pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a príjem spotrebiteľa.

V ustanovení § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch sú tiež uvedené náležitosti, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podľa Obeianskeho zákonníka, pričom nedodržanie niektorých z nich zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Obeianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti

- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v case uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 12. 10. 2017 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného preerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

16. Pod3a § 3 ods. 3 zákona e. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebite3a a o zmene zákona Slovenskej národnej rady e. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebite3 má právo na ochranu pred neprijate3nými podmienkami v spotrebite3ských zmluvách.

17. Pod3a § 11 ods. 2 Zákona o spotrebite3ských úveroch, ak verite3 nekonal s odbornou starostlivosťou pod3a § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebite3a jednorazové splatenie spotrebite3ského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti pod3a § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúroený a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti pod3a § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver verite3om bez akýchko3vek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebite3a alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebite3a splácať spotrebite3ský úver. Za hrubé porušenie povinnosti pod3a § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

18. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi žalobcom ako verite3om a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o spotrebite3skom úvere, teda spotrebite3ská zmluva. Pre spotrebite3skú zmluvu je charakteristické, že spotrebite3 vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávate3om, ktorým je najeastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred ureil dodávate3, pričom spotrebite3 nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Obeiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebite3ských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebite3a sú neprijate3né a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebite3 v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávate3om, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávate3 má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebite3ovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebite3skou zmluvou. Pokiaľ dodávate3 požaduje od spotrebite3a sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

19. Uzatvorená zmluva je nepochybne spotrebite3skou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebite3a, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebite3a v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebite3ských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebite3ských úveroch a v zmysle § 52 Obeianskeho zákonníka.

20. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi žalobcom ako verite3om a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebite3skom úvere, na základe ktorej žalovanému bol poskytnutý spotrebite3ský úver vo výške 2 500 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 120 splátkach po 39,93 eur. Žalovanému bola na účet celkovo pripísaná čiastka 2 500 eur a celkovo neuhradil žiadnu sumu (bez akontácie). K vyhláseniu okamžitej splatnosti došlo k 19. 03. 2018.

21. Predžalobnou upomienkou z 26. 01. 2018 pôvodný verite3 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžných splátok a upovedomil ho, že ak splátku za obdobie 11/2017 neuhradí do 05. 03. 2018, pristúpi k zosplateniu úveru. Z dôvodu neplnenia záväzkov žalovaným následne pôvodný verite3 ku dňu 19. 03. 2018 vyhlásil splatnosť celej pôžičky naraz. Ku dňu vyhlásenia okamžitej splatnosti pôžičky bol žalovaný preukázateľne po dobu dlhšiu ako 3 mesiace v omeškaní s uvedenou splátkou.

22. Uzavretá úverová zmluva je zmluvou o spotrebite3skom úvere v zmysle zákona e. 129/2010 Z. z. spotrebite3ských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§ 1 ods. 2 zákona). Žalobca je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebite3ské úvery a žalovaný je spotrebite3om, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebite3ský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Z ustanovení zákona e. 129/2010 Z. z. o spotrebite3ských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebite3skom úvere musí okrem všeobecných náležitostí pod3a Obeianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti pod3a § 9 ZoSÚ. O aké náležitosti ide a či ich zmluva obsahuje je pritom potrebné a možné posudzovať vylúčené pod3a právnej úpravy účelnej v čase jej uzavretia. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebite3ovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúroený a bez poplatkov. Pod3a citovaného zákona

obligatórnu náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o roenej percentuálnej miere nákladov (RPMN), /§ 9 ods. 2 písm. k), zákona. V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona absencia vyššie uvedených údajov nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúroený a bez poplatkov.

23. Zákonnou náležitosťou úverovej zmluvy v ease jej uzatvorenia bola podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto roenej percentuálnej miery nákladov. Táto náležitosť v zmluve absentuje.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch úeinného v ease uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Obeianskeho zákonníka musí obsahovať roenú percentuálnu mieru nákladov a celkovú eiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v ease uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto roenej percentuálnej miery nákladov.

„Súdu prvej inštancie teda nemožno nie vytknúť, pokiaľ dôvod bezúroenosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN /§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch/. K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestaeí len uvedenie jeho výšky. Zákonnodarca jasne stanovil, že nepostaeuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúroený a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnu náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008, a to v elánku 10 ods. 2 písm. g) cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a struene uvádza: roenú percentuálnu mieru nákladov a celkovú eiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v ease uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017 z 11. 05. 2017.

Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 z 03. 11. 2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo 06. 04. 2017.

24. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 15,90 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 14,74 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN Ministerstva financií SR). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 2 500 eur, výšky splátky úveru 39,93 eur a ich počtu (120). Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch úeinného v ease uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúroený a bez poplatkov, a to od poiatku.

25. Ak zákon vyžadoval v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať roenú percentuálnu mieru nákladov vypočítanú podľa vzorca uvedeného v prílohe k zákonu, je nepochybné, že spotrebiteľ mal byť oboznámený nielen s roenou percentuálnou mierou nákladov, ale aj s matematickým výpočtom, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o roenej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy.

26. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 20. 09. 2018, vydaný vo veci C-448/17, v ktorom Súdny dvor EÚ uviedol, že elánok 4 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere jednak neuvádza roenú percentuálnu

mieru nákladov a obsahuje iba matematický vzorec výpoetu tejto roenej percentuálnej miery nákladov, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpoetu a jednak neuvádza úrokovú sadzbu, táto okolnosť je rozhodujúcim prvkom v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka uvedenej zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle uvedeného ustanovenia.

27. Súdny dvor EÚ v tejto súvislosti dodal, že rovnako ako neuvedenie RPMN v zmluve o úvere sa musí posudzovať situácia, keď zmluva obsahuje iba matematický vzorec výpoetu tejto RPMN, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpoetu. Spotrebiteľ sa v takejto situácii totiž nemožno považovať za takého, ktorý pri uzavretí zmluvy pozná všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a v dôsledku toho za takého, ktorý pozná všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.

28. Súdny dvor EÚ už pritom v súvislosti so smernicou 87/102 rozhodol, že vzhľadom na cieľ ochrany spotrebiteľa sledovaný touto smernicou pred nespravodlivými úverovými podmienkami a na to, aby sa mu umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzatvorenej zmluvy, článok 4 uvedenej Smernice vyžaduje, aby dlžník pri uzavretí zmluvy poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.

29. V súlade s článkom 4 ods. 1 a 2 smernice 87/102 musí byť zmluva o úvere uzavretá písomne, pričom písomné vyhotovenie musí obsahovať uvedenie RPMN, ako aj uvedenie podmienok, za ktorých môže byť táto miera zmenená. Článok 1a tejto smernice stanovuje metódu výpoetu RPMN a vo svojom ods. 4 písm. a) spresňuje, že sa musí vypočítať v dobe uzatvárania zmluvy. Táto informácia pre spotrebiteľa o celkových nákladoch úveru vo forme miery vypočítanej podľa jednotného matematického vzorca, má preto podstatný význam.

30. V dôsledku toho neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie RPMN v zmluve o úvere môže predstavovať rozhodujúci prvok v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka tejto zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle článku 4 smernice 93/13. Ak to tak nie je, tento vnútroštátny súd je oprávnený posúdiť nekalú povahu takejto podmienky v zmysle článku 3 tejto smernice. Spotrebiteľ sa v takejto situácii totiž nemožno považovať za takého, ktorý pri uzavretí zmluvy pozná všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a v dôsledku toho za takého, ktorý pozná všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.

31. Eo sa týka samotného matematického výpoetu RPMN podľa vzorca uvedeného v prílohe k zákonu č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, tento nemožno označiť za jednoduchý. Bez doplnenia potrebných údajov nevyhnutných na uskutočnenie výpoetu v zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ nemá reálnu možnosť posúdiť správnosť výpoetu RPMN uvedeného v zmluve. Uvedenie matematického vzorca výpoetu roenej percentuálnej miery nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo strany právneho predchodcu žalobcu bez doplnenia údajov potrebných na realizáciu výpoetu nie je možné považovať za dostatočné. Zo strany právneho predchodcu žalobcu teda v zmluve o spotrebiteľskom úvere neboli uvedené všetky predpoklady použité na výpoet v zmluve uvádzanej roenej percentuálnej miery nákladov.

32. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na ust. § 54 ods. 2 Obeianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Tento výklad dopadá aj na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného zákona s poukazom na § 1 ods. 8 Zákona č. 129/2010 Z. z., kde je vyjadrená subsidiarita Obeianskeho zákonníka, ako aj subsidiarita osobitných predpisov. Podstatou spotrebiteľskej ochrany je, že sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho dodávateľa, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci

spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany slabšej strany (spotrebiteľa a to údaj o výške splátky, o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

33. Práve z vyššie uvedeného dôvodu bol prijatý aj zákon e. 129/2010 Z. z. a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatnosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

34. Na základe žalobcom predložených dôkazov súd ialej konštatuje, že v danom prípade žalobca poskytol žalovanému úver, pričom nieim nepreukázal, žeby mal zistenú a preverenú výšku jeho príjmov, výdavkov, rodinný stav, a žeby prihliadal na údaje z príslušnej databázy alebo registra. O neunesení dôkazného bremena, ale ani bremena tvrdenia žalobcom pokiaľ ide o preukázanie skúmania bonity žalovaného nemožno mať žiadne pochybnosti, keďže žalobca súdu nepredložil k tomu žiadne skutkové tvrdenia a žiadne dôkazy.

Pri overovaní bonity žalovaného nemal právny predchodca žalobcu k dispozícii údaje o príjmoch a výdavkoch žalovaného, čo vedie k záveru, že pri posudzovaní jeho žiadosti o úver nemal k dispozícii všetky relevantné údaje. V tomto prípade je nutné konštatovať, že v konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinností uloženej mu ustanovení § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pre účely posúdenia splnenia povinností uloženej dodávateľovi v ustanovení § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom žalobca pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity žalovaného. Dôsledkom podcenenia skúmania bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý v tomto prípade s hrubou nedbanlivosťou porušil povinnosť s odbornou starostlivosťou posudzovať bonitu spotrebiteľa.

35. Súd poukazuje na závery vyslovené Krajským súdom v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 6Co/171/2016 z 27. 10. 2016 v zmysle ktorých: „Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. Odvolací súd uvádza, že v tomto smere § 11 ods. 2 zákona e. 129/2010 Z. z. vôbec nepôsobí odradzujúco, preto je dôvodné aplikovať ustanovenie generálneho zákona – Obeianskeho zákonníka, a to § 3 ods. 1 o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinnosti veriteľa na finančnom trhu. Poskytovanie úverov a pôžičiek je veľmi vážnym predmetom podnikateľskej činnosti, pretože pri tomto nejde o odplatu platenú v hotovosti, ale o odloženú platbu beztoho, aby bolo zrejmé, čo postretné dlžníka po uzavretí zmluvy. Ak je takáto agenda obzvlášť sledovaná z dôvodu neistých pomerov, ktoré môžu nastať po poskytnutí úveru, potom musia existovať prísne nároky na vyžadovanie povinností konať s odbornou starostlivosťou a vyhodnotiť bonitu spotrebiteľa, keďže na rozdiel od neistých okolností po uzatvorení zmluvy je stav spotrebiteľa z pohľadu jeho osobných majetkových pomerov v ease kontraktácie spoznatelný. Ak Súdný dvor uznal ako odradzujúcu sankciu nepriznanie úrokov pri nezodpovednom prístupe dodávateľa na finančnom trhu pre porušenie konať s odbornou starostlivosťou, potom je podľa názoru odvolacieho súdu úplne eurokonformné aplikovať § 3 ods. 1 Obeianskeho zákonníka a porušenie závažnej povinnosti veriteľa považovať za odporujúce morálke.“

36. Na základe článku 26 preambuly smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedajúcich postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takému správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. 06. 2006 o zaeatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií, veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly

úverovej bonity spotrebite3a. Na tento úeel by mali ma? možnos? využi? informácie, ktoré im poskytol spotrebite3 nielen poeas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj poeas dlhodobého obchodného vz?ahu. Orgány elenských štátov by tiež mohli verite3om poskytnú? vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali kona? obozretne a dodržiava? svoje zmluvné povinnosti.

Pod3a elánku 28 preambuly smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebite3skom úvere, pri posudzovaní úverovej bonity spotrebite3a by mal verite3 nahliadnu? aj do príslušných databáz; právne a reálne okolnosti môžu vyžadova?, aby sa tieto nahliadnutia rozsahovo líšili. S cie3om zabráni? narušeniu hospodárskej sú?aže medzi verite3mi by sa mal verite3om zabezpeeí? prístup k súkromným alebo verejným databázam týkajúcim sa spotrebite3ov v elenskom štáte, v ktorom nemajú sídlo, na základe podmienok, ktoré ich nebudú diskriminova? v porovnaní s verite3mi v danom elenskom štáte.

Pod3a elánku 8 smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebite3skom úvere, ktorý upravuje povinnos? posúdi? úverovú bonitu spotrebite3a, elenské štáty zabezpeeia, že verite3 pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebite3a na základe dostatoených informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebite3a a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Elenské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú verite3ovi povinnos? posúdi? úverovú bonitu spotrebite3a na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnos? zachova?. Elenské štáty zabezpeeia, že ak sa strany dohodnú na zmene celkovej výšky úveru po uzavretí zmluvy o úvere, verite3 aktualizuje finanené informácie o spotrebite3ovi, ktoré má k dispozícii, a pred akýmko3vek výrazným zvýšením celkovej výšky úveru posúdi úverovú bonitu spotrebite3a.

37. Súd poukazuje aj na judikatúru Súdneho dvora EÚ, z ktorej jasne vyplýva povinnos? súdov pri spotrebite3ských zmluvách skúma? bonitu spotrebite3a. Súd v tejto súvislosti poukazuje konkrétne na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 - CA Consumer Finance SA proti C. D. a i., v ktorom súd uviedol, že zásada efektivity by bola porušená, ak by dôkazné bremeno nesplnenia povinností verite3a za?ažovalo spotrebite3a. Tento totiž nedisponuje prostriedkami, ktoré by mu umožoovali preukáza?, že verite3 neoveril jeho úverovú bonitu. Okrem vyššie uvedených dokumentov a žiadosti o poskytnutie samotného úveru, žalobca nepredložil žiadne iné dôkazy, ktorými by preukázal, že pri posudzovaní schopnosti žalovanej spláca? úver postupoval s odbornou starostlivos?ou. Vzh3adom na informácie, ktoré verite3 zistil, a teda najmä, že žalovaná neúspešne viackrát žiadala o poskytnutie úveru, ako aj vzh3adom na výšku žiadaného úveru, bolo minimálne potrebné, aby verite3 overil aspoú výšku príjmu žalovanej, ako aj jej základné výdavky, a to, ei už v súeinosti so žalovanou, alebo iným spôsobom.

Súd poukazuje aj na aktuálny rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 05. 03. 2020 vo veci C-679/2018 (OPR-Finance s.r.o. proti GK), pod3a ktorého elánky 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebite3skom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vyklada? v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnos? preskúma? ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v elánku 8 tejto smernice, pod3a ktorej verite3 musí pred uzavretím zmluvy posúdi? úverovú bonitu spotrebite3a, a vyvodi? dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spaoajú požiadavky pod3a uvedeného elánku 23.

Súdny dvor Európskej únie v rozsudku vo veci C-58/18 zo 06. 06. 2019 Michel Schyns proti BelfiusBanque SA uviedol, že Smernica 2008/48 neobsahuje žiadne ustanovenie týkajúce sa konania, ktoré musí verite3 prija? v prípade akýchko3vek pochybností o úverovej bonite spotrebite3a. Ureenie povinností, ktoré možno verite3ovi uloži? v nadväznosti na preskúmanie úverovej bonity, zostáva, pokia3 ide o zmluvy o úvere spadajúce pod Smernicu 2008/48, v právomoci elenských štátov, a teda nepatrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.

38. V neposlednom rade súd dáva do pozornosti aj aktuálny rozsudok Krajského súdu Treneín sp. zn. 17CoCsp/32/2022 z 29. 09. 2022, v ktorom Krajský súd uviedol: „Pod3a názoru odvolacieho súdu je overenie príjmov a výdavkov žalovanej podstatným prvkom konania s odbornou starostlivos?ou pri posúdení jej bonity. Je povinnos?ou verite3a takto získané informácie zhromaždi?, vyhodnoti? ich dostatoenos? a rozhodnú?, ei a ktoré informácie je nevyhnutné ialej overova?.

39. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že žalobca ako právny nástupca veriteľa v danej veci hrubo porušil svoje povinnosti pri overovaní bonity žalovaného ako spotrebiteľského v zmysle § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 druhá veta Zákona o spotrebiteľských úveroch.

Poskytnutý spotrebiteľský úver je teda potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) a § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

40. Žalovaný bol tak na istine pôžičky povinný zaplatiť sumu 2 500 eur, teda sumu, ktorá mu bola zo strany žalobcu reálne poskytnutá. Zo strany žalovaného neboli uhradené žiadne finančné prostriedky a teda nesplatená časť pôžičky je vo výške 2 500 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou úveru žalovanému reálne poskytnutou a sumou, ktorú žalovaný reálne žalobcovi na poskytnutý úver splatil. Súd v tejto časti nárok žalobcu považoval za dôvodný a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 2 500 eur. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

41. Žalovaný vzhľadom na svoju aktuálnu finančnú situáciu požiadal o splatenie dlžnej sumy formou mesačných splátok, po maximálne 25 eur.

42. Podľa Finstatu žalobcu Intrum Slovakia s. r. o., v roku 2020 znížila stratu o 79 % na -690 994 eur a tržby jej klesli o 30 % na 2,545 mil. eur. Nemala dlhy a nedoplatky. Disponuje dlhodobým nehmotným majetkom v súete 181.299 eur, dlhodobým hmotným majetkom v súete 88.126 eur. Na finančných účtoch má súčet 278.537 eur. Avšak tieto ukazovatele nemajú pre žalobcu likvidačný charakter. Rovnako dlžnú suma nie je vo výške, ktorej nezaplatením jednorazovou úhradou by žalobca utrpel stratu.

43. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané majetkové a osobné pomery strán sporu, z ktorých vyplynulo, že žiadosť žalovaného o splátky vzhľadom na jeho osobné pomery a vzhľadom na povinný nárok, ako aj pomery žalobcu je dôvodná. Žalovaný momentálne nemá príjem z pracovného pomeru, príjmom do domácnosti je materský príspevok v sume 430 eur mesačne a 70 eur rodinné prídavky. Na bývanie má výdavky 187 eur. Nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť. Strava pre celú rodinu je v sume 250 eur mesačne. Okrem toho má ďalšie výdavky na ošatenie, obuv, hygienické potreby pre celú rodinu a cestovné. Žalobca v roku 2020 znížil zisk o 25 % na 85,04 mil. eur a klesli mu tržby na 471,10 mil. eur, a teda suma 1 177 eur zaplatená formou mesačných splátok dokonca po 50 eur, ako súd ureil v rozsudku, nemôže pre neho mať likvidačné následky. Naproti tomu jednorazová úhrada dlžnej sumy od žalovaného, môže mať nepriaznivý dopad na neho a jeho rodinu. Súčasne súd ureil najvyššiu možnú mesačnú splátku, v sume 30 eur, čo je maximálna suma, ktorú možno od žalovaného podľa názoru súdu reálne žiadať, bez toho aby ostali ohrozené ei bez následkov ďalších sankcií ostatné finančné povinnosti žalovaného.

44. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu žalovaného, nakoľko nemá dostatok finančných prostriedkov na jednorazovú úhradu, súd povolil žalovanému splátky dlžnej sumy v mesačných splátkach po 30 eur, pod stratou výhody splátok pri vynechaní ei len jednej splátky, pričom prvá splátka sa stane splatnou 25. dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku.

45. Keďže sa žalovaný s plnením svojho peoážneho záväzku dostal do omeškania, zaviazal ho súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy 2 500 eur v žalobcom požadovanej výške 5 % ročne, ktorého výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Obeianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to od 03. 04. 2018 teda doom nasledujúcim po uplynutí dodatoenej lehoty na plnenie stanovenej žalobcom.

46. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Pod3a § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie konef.

V danom prípade bolo predmetom konania zaplataenie sumy 2 657,83 eur s príslušenstvom a súd priznal žalobcovi len zaplataenie sumy 2 500 eur s príslušenstvom, nako3ko v prevyšujúcej easti žalobu zamietol, úspech žalobcu tak predstavuje 94,06 % a úspech žalovaného predstavuje 5,94 %. Teda medzi pomerom úspechu žalobcu a jeho neúspechom, je rozdiel v jeho prospech a žalobcovi ako úspešnej strane v konaní vznikol nárok na náhradu trov konania.

Vzh3adom na pomer úspechu v konaní preto súd v zmysle uvedených zákonných ustanovení priznal žalobcovi vo vz?ahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 88,12 %. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.